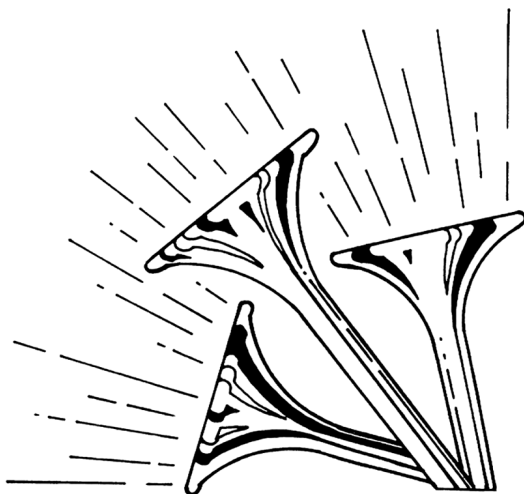

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2022 .

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

2. travnja 2022.

Govor iz Pisma na velikom skupu

“Podignut ću im proroka između njihove braće...” (Ponovljeni zakon 18,15)

Napustivši Filipe, Pavao i Sila su otišli u Solun. Tu im se pružila prilika da govore velikom skupu u židovskoj sinagogi. Njihova pojava svjedočila je o sramotnom postupanju s njima i zahtijevala objašnjenje o tome što se dogodilo. Oni su to učinili ne uzvisujući sebe, već veličajući Onoga koji je izveo njihovo oslobađanje.

Propovijedajući Solunjanima, Pavao se pozvao na starozavjetna proročanstva o Mesiji. Krist je tijekom svoje službe otvorio um učenika za ova proročanstva kad je počeo “od Mojsija te, slijedeći sve proroke, protumači im što se za njega odnosilo u svim Pismima” (Luka 24,27). Propovijedajući Krista, Petar se pozvao na dokaze iz Starog zavjeta. Stjepan je postupio na isti način. A i Pavao se u svojoj službi pozivao na Pisma koja su prorekla Kristovo rođenje, stradanje, smrt, uskrsnuće i uzašašće. Nadahnutim svjedočanstvom Mojsija i proroka jasno je dokazao da je Isus iz Nazareta bio Mesija i pokazao da je od Adamova doba Kristov glas govorio preko patrijarhâ i prorokâ.

Što se tiče pojave Obećanog, dana su jasna i određena proročanstva. Adamu je bio obećan siguran dolazak Otkupitelja. Presuda izgovorena nad Sotonom: “Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvogeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu” (Postanak 3,15), bila je našim praroditeljima obećanje otkupljenja koje će se ostvariti po Kristu.

Abrahamu je bilo obećano: “Svi će se narodi blagoslivljati tvojim potomstvom.” “Ne veli se ‘i potomcima’, u množini, već u jednini: ‘i njegovu Potomku’; to je Krist.” (Postanak 22,18; Galaćanima 3,16)

Pri kraju svojeg rada, Mojsije je kao vođa i učitelj u Izraelu jasno prorekao dolazak Mesije. “Proroka, kao što sam ja,” objavio je okupljenom mnoštvu Izraelaca, “iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog tvoj: njega slušajte!” Mojsije je Izraelcima potvrdio da mu je to objavio sam Bog dok se nalazio na gori Horebu govoreći: “Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviti ću svoje riječi u njegova usta, da im kaže sve što mu zapovjedim.” (Ponovljeni zakon 18,15.18) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 139,140)

9. travnja 2022.

Isus je od vječnih vremena!

“Njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.” (Mihej 5,1)

Mesija je trebao biti potomak kraljevske loze jer je Gospodin preko Jakova prorekao: “Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada — kome će se narodi pokoriti.” (Postanak 49,10)

Izaija je prorekao: “Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit iz njegova korijena.” (Izaija 11,1) ...

I Jeremija je svjedočio o dolasku Otkupitelja kao kneza iz Davidove kuće: “Evo dolaze dani — riječ je Jahvina — podići ću Davidu izdanak pravedni. On će vladati kao kralj i biti mudar, i činit će pravo i pravicu u zemlji. U njegove će dane Judeja biti spašena, i Izrael će živjeti spokojno. I evo imena kojim će ga nazivati: ‘Jahve, Pravda naša.’” I ponovno: “Jer ovako govori Jahve: Nikada Davidu neće nestati potomka koji će sjediti na prijestolju doma Izraelova. I nikada neće levitima i svećenicima nestati potomaka koji će služiti preda mnoom i prinositi paljenice, kaditi prinosnice i prikazivati klanice u sve dane.” (Jeremija 23,5.6; 33,17.18)

Prorečeno je čak i Mesijino mjesto rođenja: “A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.” (Mihej 5,1)

Djelo koje će Spasitelj vršiti na Zemlji bilo je prikazano u glavnim crtama: “Na njemu će duh Jahvin počivat, duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg. Prodahnut će ga strah Gospodnji.” Onaj koji bude tako pomazan, bit će poslan “da radosnu vijest donese(m) ubogima, da iscijeli(m) srca slomljena; da zarobljenima navijesti(m) slobodu i oslobođenje sužnjevima; da navijesti(m) godinu milosti Jahvine i dan odmazde Boga našega; da razveseli(m) ožalošćene na Sionu i da im dade(m) vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I zvat će ih Hrastovima pravde, Nasadom Jahvinim — na slavu njegovu.” (Izaija 11,2.3; 61,1-3) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 140,141)

16. travnja 2022.

Dokazi iz starozavjetnih spisa

“Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje.” (Izaija 42,1)

“Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam svoga duha izlio, da donosi pravo narodima. On ne viče, on ne diže glasa, niti se čuti može po ulicama. On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja. Vjerno on donosi pravdu, ne sustaje i ne malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za njegovim naukom.” (Izaija 42,1-4)

Pavao je s uvjerljivom snagom dokazivao iz starozavjetnih Pisama “kako je trebalo da Mesija trpi i uskrsne od mrtvih”. Nije li Mihej prorokovao: “Palicom po licu udaraju Suca Izraelova”? (Mihej 4,14) Nije li Obećani preko proroka Izaije o sebi prorekao: “Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svoga ne zaklonih od uvreda ni od pljuvanja”? (Izaija 50,6) Preko psalmista Krist je prorekao kako će ljudi postupati s Njim: “A ja... sam... ruglo ljudi i naroda prezir. Koji me vode, podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom. ... Tudinac sam postao braći i stranac djeci majke svoje. Jer me izjela revnost za Dom tvoj i poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me. ... Ruganje mi slo-milo srce i klonuh; čekao sam da se tko sažali nada mnom, ali ga ne bi; i da me tko utješi, ali ga ne nadoh.” (Psalam 22,7-9.18.19; 69,9.10.21)

Kako su bila savršeno jasna Izaijina proročanstva o Kristovom stradanju i smrti! “Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno?” pita prorok. “Kome se otkri ruka Jahvina? Izrastao je pred njim poput izdanka, poput korijena iz zemlje sasušene. Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja da bismo se u nj zagledali, ni ljupkosti da bi nam se svidio. Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrnut.

A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. (Izaija 53,1-5) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 141,142)

23. travnja 2022.

Dokazivanje Solunjanima

“Da, iz zemlje živih ukloniše njega, za grijehе naroda njegova na smrt ga izbiše.” (Izaija 53,8)

“Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju. Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. Ko jagnje na klanje odvedoše ga; ko ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih. Silom ga se i sudom riješišе; tko se brine za njegovu sudbinu? Da, iz zemlje živih ukloniše njega, za grijehе naroda njegova na smrt ga izbiše.” (Izaija 53,6-8)

Čak je i način Isusove smrti bio prorečen. Kao što je mjedena zmija bila podignuta u pustinji, tako je Otkupitelj koji je došao bio podignut “da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni” (Ivan 3,16). ... “Ukop mu odrediše među zločincima, a grob njegov bi s bogatima, premda nije počinio nepravde nit su mu usta laži izustila. Ali se Jahvi svidje da ga pritisne bolima.” (Izaija 53,9.10)

Ali On koji je trebao umrijeti od ruku zlih ljudi, trebao je uskrsnuti kao pobjednik nad grijehom i grobom. Pod nadahnućem Sve-mogućega omiljeni pjevač Izraelov posvjedočio je o slavnom jutru uskrsnuća. “I tijelo mi spokojno počiva”, s radošću je objavio. “Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.” (Psalam 16,9.10)

Pavao je pokazao [Solunjanima] kako je Bog tijesno povezao žrtvenu službu s proročanstvima o Onomu koji je bio odveden “ko jagnje na klanje”. Mesija je trebao dati svoj život “za naše grijehе”. Gledajući prizor Spasiteljeve žrtve pomirnice stoljećima unaprijed, prorok Izaija je posvjedočio da se Božji Jaganjac sâm “ponudio na smrt... , da grijehе mnogih ponese na sebi” (Izaija 53,5.12).

Pretkazani Spasitelj trebao je doći ne kao ovozemaljski kralj, izbavitelj židovskog naroda od zemaljskih tlačitelja, već kao čovjek među ljudima, da živi životom siromaštva i poniženja i da na kraju bude prezren, odbačen i pogubljen. Spasitelj prorečen u starozavjetnim Pismima trebao se sâm žrtvovati za pali ljudski rod i tako ispuniti zahtjeve prekršenog Zakona. U Njemu je slika žrtve postala stvarnost, a Njegova smrt na križu dala je smisao cijelom židovskom sustavu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 142,143)

30. travnja 2022.

Uspjeh propovijedanja iz Biblije

“I neki se od njih uvjeriše te pristadoše uz Pavla i Silu; isto tako i veliko mnoštvo Grka — i priličan broj uglednih žena.” (Djela 17,4)

Pavao je Solunjanima govorio o svojoj nekadašnjoj revnosti za obredni zakon i ispričao im svoje čudesno iskustvo pred damašćanskim vratima. Prije obraćenja bio je uvjeren u nasljednu pobožnost, što je bila lažna nada. Njegova vjera nije bila usidrena na Kristu; umjesto toga uzdao se u formu i obrede. Gorljivost za Zakon bila je odvojena od vjere u Krista i stoga je bila besmislena. Dok se hvalio da je besprijekoran u vršenju djela Zakona, odbacio je Onoga koji je dao vrijednost Zakonu.

Ali kad se obratio, sve se promijenilo. Pred njim se Isus iz Nazareta pojavio kao Mesija kojeg je progonio u Njegovim svetima. Progonitelj Ga je vidio kao Božjeg Sina, Onoga koji je došao na Zemlju kao ispunjenje proročanstava i koji je u svojem životu ispunio svaku odredbu Svetih pisama.

Dok je Pavao sa svetom odvažnošću naviještao Evanđelje u solunskoj sinagogi, silno svjetlo obasjalo je pravo značenje obreda i ceremonija vezanih uz službu u Svetišću. On je misli svojih slušatelja poveo u vrijeme nakon zemaljske službe i Kristove službe u nebeskom Svetišću, do onog vremena kad će, po dovršetku posredničke službe, Krist ponovo doći u sili i velikoj slavi i na Zemlji uspostaviti svoje kraljevstvo. Pavao je vjerovao u drugi Kristov dolazak; toliko je jasno i snažno iznio istine o ovom događaju da su na umove mnogih koji su ih čuli ostavile trajan dojam.

Tri subote zaredom propovijedao je Solunjanima raspravljajući s njima iz Pisma o životu, smrti, uskrsnuću, nebeskoj službi i budućoj slavi Krista, tog “zaklanog Jaganjca, od postanka svijeta” (Otkrivenje 13,8 — DF). Uz dizao je Krista, a pravilno razumijevanje Njegove službe jest ključ koji otvara starozavjetna Pisma i omogućuje pristup njihovom velikom blagu.

Ovakvo naviještanje evandeoskih istina, popraćeno moćnom silom, privuklo je pozornost velikog broja vjernika. “I neki se od njih uvjeriše te pristadoše uz Pavla i Silu...” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 143,144)

7. svibnja 2022.

Odlazak u Bereju

“Židove nato spopade zavist. ... A braća odmah noću poslaše Pavla i Silu u Bereju.” (Djela 17,10)

Kao u mjestima koja su posjetili prije, apostoli su i ovdje naišli na odlučno protivljenje. “Židove nato spopade zavist.” (DF) Rimska vlast u to vrijeme nije bila naklonjena Židovima jer su prije kratkog vremena digli ustanak u Rimu. Gledalo ih se sumnjičavo i sloboda im je bila u izvjesnoj mjeri ograničena. Sad su vidjeli priliku da iskoriste okolnosti i ponovo zadobiju naklonost, a da istodobno osramote apostole i obraćenike na kršćanstvo.

Da bi to ostvarili, pridobili su “neke pokvarene ljude s gradskih trgova, izazvaše nered, uzbudiše grad”. Nadajući se da će naći apostole, “napadoše na kuću Jasonovu”, ali nisu mogli naći ni Pavla ni Silu. “Ali kako njih ne nadoše”, svjetina je u svojem luđačkom razočaranju odvukla “Jasona i neku braću pred glavare vičući: ‘Došli su i ovamo oni koji su uzbunili sav svijet! Jason ih je primio kao goste u svoju kuću! Svi ovi ljudi rade protiv carskih odredaba tvrdeći da ima drugi kralj, neki Isus!’”

Budući da nisu mogli naći Pavla i Silu, glavari su pustili optužene vjernike uz jamstvo da će sačuvati mir. Bojeći se nove provale nasilja, “braća odmah noću poslaše Pavla i Silu u Bereju”.

Oni koji danas naučavaju nepopularne istine ne trebaju se obeshrabriti ako katkad ne naiđu na dobar prijam, čak i kod onih koji tvrde da su kršćani, kao što ni Pavao i njegovi suradnici nisu naišli na dobar prijam kod ljudi za koje su radili. Vjesnici križa moraju se naoružati vjerom i hrabrošću i uvijek raditi u Isusovo ime. Moraju uzdizati Krista kao čovjekova Posrednika u nebeskom Svetišću, Onoga na koga su ukazivale sve žrtve starozavjetnog sustava i po čijoj žrtvi pomirnici prijestupnici Božjeg zakona mogu naći mir i oprost. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 144)

14. svibnja 2022.

Prihvaćanje Božje riječi

“Ovi su Židovi bili plemenitiji od onih u Solunu. Primiše riječ Božju sasvim spremno, svaki dan istražujući Pisma da li je tako. I tako prigriše vjeru mnogi od njih, a od Grka priličan broj uglednih žena i muževa.” (Djela 17,11.12)

U Bereji je Pavao naišao na Židove koji su ispitivali istine koje je poučavao. Lukin izvještaj o njima glasi: “Ovi su Židovi bili plemenitiji od onih u Solunu. Primiše riječ Božju sasvim spremno, svaki dan istražujući Pisma da li je tako. I tako prigriše vjeru mnogi od njih, a od Grka priličan broj uglednih žena i muževa.”

Um Berejaca nije bio skućen predrasudama. Bili su spremni ispitati nauk koji su apostoli propovijedali. Proučavali su Bibliju ne iz znatiželje, već da saznaju što je napisano o obećanome Mesiji. Svakodnevno su istraživali svete izvještaje i, dok su uspoređivali pismo s pismom, nebeski su anđeli bili pokraj njih, prosvjetljivali im um i poticali srca.

Gdje god se naviještaju istine Evandelja, oni koji iskreno žele činiti što je pravo, počinju marljivo istraživati Pisma. Kad bi u završnim prizorima povijesti Zemlje oni kojima su objavljene provjerene istine slijedili primjer Berejaca te svakodnevno istraživali Pisma i uspoređivali Božju riječ s viješću koja im je objavljena, danas bi, tamo gdje ih sada ima razmjerno malo, postojao veliki broj onih koji su vjerni načelima Božjeg zakona. Ali kad se iznose nepopularne biblijske istine, mnogi ih ne žele ispitati. Premda ne mogu opovrgnuti jasni nauk Svetog pisma, oni vrlo nevoljko pristupaju proučavanju ponuđenih dokaza. Neki smatraju da, čak ako je ovaj nauk stvarno istinit, nije važno hoće li ili neće prihvatiti novo svjetlo pa se drže ugodnih bajki kojima se neprijatelj služi da zavede duše. Tako njihov razum zabludom oslijepi i oni se odvajaju od Neba.

Svima će biti suđeno prema svjetlu koje su dobili. Gospodin šalje svoje izaslanike s viješću spasenja i smatrat će one koji je čuju odgovornima za odnos prema riječima Njegovih slugu. Oni koji iskreno traže istinu, pozorno će, u svjetlu Božje riječi, ispitati iznesene doktrine. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 145,146)

21. svibnja 2022.

Pavao je stalno išao naprijed

“Idi, jer ću te poslati daleko, k poganima!” (Djela 22,21)

Nevjerni Židovi iz Soluna, ispunjeni zavišću i mržnjom prema apostolima, ne zadovoljavajući se time što su ih otjerali iz svojega grada, slijedili su ih u Bereju i protiv njih nahuškali i uzbunili svjetinu. Bojeći se da će Pavao, ako ostane, biti izložen nasilju, braća su ga poslala u Atenu, a s njim je pošlo nekoliko Berejaca koji su nedavno prigrlili vjeru.

Tako je progonstvo slijedilo učitelje istine iz grada u grad. Kristovi neprijatelji nisu mogli spriječiti napredovanje Evandelja, ali su uspjeli jako otežati rad apostolima. No unatoč protivljenju i sukobu Pavao je stalno išao naprijed, odlučan da ostvari Božju namjeru koja mu je bila objavljena u viđenju u Jeruzalemu: “Idi, jer ću te poslati daleko, k poganima!” (Djela 22,21) Nagli odlazak iz Bereje Pavlu nije dopustio da posjeti, kako je namjeravao, braću u Solunu. Nakon dolaska u Atenu, apostol je poslao natrag braću Berejce s porukom za Silu i Timoteja da mu se odmah pridruže. Timotej je došao u Bereju prije Pavlova odlaska i ostao sa Silom da nastave rad koji je tako dobro počeo, ali i da uputi nove obraćenike u načela vjere.

Atena je bila metropola poganskog svijeta. U tom se gradu Pavao nije sreo s neukim, lakovjernim pučanstvom, već s ljudima poznatim po umnosti i kulturi. Na sve su se strane mogli vidjeti njihovi bogovi i obožavani junaci iz povijesti i poezije, dok su veličanstvene građevine i slike ukazivale na nacionalnu slavu i rasprostranjeno štovanje poganskih božanstava. Osjetila naroda bila su začarana ljepotom i sjajem umjetnosti. Svuda su se uzdizali masivni oblici beskraino skupocjenih svetišta i hramova. Skulpture, svetišta i spomen-ploče podsjećali su na izvojevane pobjede i junaštva slavnih ljudi. Sve je to Atenu činilo golemom umjetničkom galerijom.

Kad je Pavao vidio ljepotu i veličinu svega što ga je okruživalo i grad potpuno posvećen idolopoklonstvu, spopala ga je revnost za Boga koji je bio obeščašćen na svakom koraku; u srcu je osjetio sažaljenje prema Atenjanima koji, bez obzira na svoju intelektualnu kulturu, nisu poznavali pravoga Boga. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 146,147)

28. svibnja 2022.

Svjedočenje o Bogu — svaki dan

“Raspravljao je u sinagogi sa Židovima i ostalim priznavaocima pravoga Boga, a na trgu svaki dan s onima koje bi tu zatekao.” (Djela 17,17)

Apostol se nije dao prevariti onim što je vidio u ovom središtu znanja. Njegova je duhovna narav bila toliko zaokupljena nebeskim stvarima da su radost i slava nepropadljivog bogatstva u njegovim očima učinile bezvrijednim blještavilo i sjaj koji ga je okruživao. Kad je vidio veličanstvenost Atene, shvatio je njezinu zavodljivu moć nad ljubiteljima umjetnosti i znanosti, i njegov je um bio pod dubokim dojmom važnosti rada koji ga je očekivao.

U ovom velikom gradu, u kojem se nije štovalo Boga, Pavla je obuzeo snažan osjećaj samoće; čeznuo je za razumijevanjem i pomoći svojih suradnika. Što se ljudskog prijateljstva tiče, osjećao se potpuno sam. U pismu upućenom Solunjanima izrazio je svoje osjećaje riječima: “Pristadosmo u Ateni ostati sami.” (1. Solunjanima 3,1 — Jeruzalemska Biblija) Pred njim su se nalazile naizgled nepremostive prepreke pa se osjećao skoro bespomoćan u pokušaju da dopre do srca ovih ljudi.

Dok je čekao Silu i Timoteja, Pavao nije bio besposlen. “Raspravljao je u sinagogi sa Židovima i ostalim priznavaocima pravoga Boga, a na trgu svaki dan s onima koje bi tu zatekao.” No njegov glavni cilj u Ateni bio je navijestiti Radosnu vijest o spasenju onima koji nisu imali pravu spoznaju o Bogu i Njegovoj nakani za pali ljudski rod. Apostol je uskoro trebao upoznati poganstvo u njegovom najlukavijem i najzavodljivijem obliku.

Veliki ljudi u Ateni brzo su saznali da se u gradu nalazi neki usamljeni učitelj koji narodu iznosi nov i neobičan nauk. Neki od njih potražili su Pavla i povelu razgovor s njim. Ubrzo se oko njih okupilo mnoštvo slušatelja. Neki su bili spremni ismijati apostola kao čovjeka društveno i intelektualno daleko ispod njih, pa su među sobom podrugljivo govorili: “Što bi ovaj brbljavac htio reći?” Drugi su, zato što je “navješćivao kao Radosnu vijest Isusa”, rekli: “Čini se da propovijeda tuđe bogove.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 147)

4. lipnja 2022.

Radosna vijest: nov i neobičan nauk

“A drugi, jer je navješćivao kao Radosnu vijest Isusa i uskrsnuće, odgovarali: ‘Čini se da propovijeda tuđe bogove.’” (Djela 17,18)

Apostol se nije dao prevariti onim što je vidio u ovom središtu znanja. Njegova je duhovna narav bila toliko zaokupljena nebeskim stvarima da su radost i slava nepropadljivog bogatstva u njegovim očima učinile bezvrijednim blještavilo i sjaj koji ga je okruživao. Kad je vidio veličanstvenost Atene, shvatio je njezinu zavodljivu moć nad ljubiteljima umjetnosti i znanosti, i njegov je um bio pod dubokim dojmom važnosti rada koji ga je očekivao.

U ovom velikom gradu, u kojem se nije štvalo Boga, Pavla je obuzeo snažan osjećaj samoće; čeznuo je za razumijevanjem i pomoći svojih suradnika. Što se ljudskog prijateljstva tiče, osjećao se potpuno sam. U pismu upućenom Solunjanima izrazio je svoje osjećaje riječima: “Pristadosmo u Ateni ostati sami.” (1. Solunjanima 3,1 — Jeruzalemska Biblija) Pred njim su se nalazile naizgled nepremostive prepreke pa se osjećao skoro bespomoćan u pokušaju da dođe do srca ovih ljudi.

Dok je čekao Silu i Timoteja, Pavao nije bio besposlen. “Raspričavao je u sinagogi sa Židovima i ostalim priznavaocima pravoga Boga, a na trgu svaki dan s onima koje bi tu zatekao.” No njegov glavni cilj u Ateni bio je navijestiti Radosnu vijest o spasenju onima koji nisu imali pravu spoznaju o Bogu i Njegovoj nakani za pali ljudski rod. Apostol je uskoro trebao upoznati poganstvo u njegovom najlukavijem i najzavodljivijem obliku.

Veliki ljudi u Ateni brzo su saznali da se u gradu nalazi neki usamljeni učitelj koji narodu iznosi nov i neobičan nauk. Neki od njih potražili su Pavla i povelili razgovor s njim. Ubrzo se oko njih okupilo mnoštvo slušatelja. Neki su bili spremni ismijati apostola kao čovjeka društveno i intelektualno daleko ispod njih, pa su među sobom podrugljivo govorili: “Što bi ovaj brbljavac htio reći?” Drugi su, zato što je “navješćivao kao Radosnu vijest Isusa”, rekli: “Čini se da propovijeda tuđe bogove.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 147)

11. lipnja 2022.

“Željeli bismo znati što to znači”

“Možemo li znati kakva je to nova nauka koju propovijedaš? Čudnim nam tvrdnjama puniš uši. Zato bismo željeli znati što to znači.” (Djela 17,19,20)

Među onima koji su se sastali s Pavlom na trgu bili su “neki epikurejski i stoički mudraci”, ali su oni, zajedno sa svima drugima koji su s njim stupili u razgovor, uskoro shvatili da on posjeduje daleko veće znanje od njih. Njegova je umna snaga ulijevala poštovanje učenih ljudi dok je svojim ozbiljnim, logičnim rasuđivanjem i govorničkom snagom zaokupljao pozornost svih koji su ga slušali. Njegovi su slušatelji priznali činjenicu da nije početnik jer se svim staležima mogao usprotiviti uvjerljivim argumentima u prilog nauka koji je iznosio. Tako je apostol stajao neustrašivo, sukobljavajući se sa svojim protivnicima na njihovom tlu, uzvraćajući na logiku logikom, na filozofiju filozofijom, na rječitost rječitošću.

Njegovi su ga protivnici upozorili na Sokratov usud, koji je, zato što je uvodio nove bogove, bio osuđen na smrt; savjetovali su Pavlu da ne izlaže svoj život opasnosti na isti način. Ali apostolova su izlaganja privukla pozornost pučanstva i njegova prirodna mudrost izazivala je poštovanje i divljenje. Budući da ga nisu mogli ušutkati znanošću ni ironijom filozofa, osvjedočeni da je, bez obzira na opasnost, odlučan ostvariti svoju zadaću i iznijeti im svoju priču, odlučili su mu dati priliku i saslušati ga.

Zato su ga povelili na Marsov brežuljak. To je bilo jedno od najsvetijih mjesta u Ateni, i svemu što je bilo povezano s njim pristupali su s praznovjernim štovanjem, koje je u mislima nekih graničilo sa strahom. Na ovom su mjestu predmete vezane uz religiju često razmatrali ljudi koji su smatrani vrhunskim sucima u svim važnijim moralnim i građanskim pitanjima.

Ovdje su, daleko od buke i meteža pretrpanih ulica i neobuzdane rasprave, mogli saslušati apostola bez prekidanja. Oko njega su se okupili pjesnici, umjetnici i filozofi — atenski znanstvenici i mudraci, koji su mu se obratili riječima: “Možemo li znati kakva je to nova nauka koju propovijedaš? Čudnim nam tvrdnjama puniš uši. Zato bismo željeli znati što to znači.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 147,148)

18. lipnja 2022.

Neki su čeznuli za većim svjetlom

“Atenjani! Vidim da ste u svakom pogledu neobično pobožni.” (Djela 16,31)

U ovom trenutku svečane odgovornosti apostol je bio miran i hladnokrvan. Njegovo je srce bilo opterećeno važnom viješću i riječi koje su silazile s njegovih usana osvjedočile su njegove slušatelje da nije besposleni brbljavac. “Atenjani!” rekao je. “Vidim da ste u svakom pogledu neobično pobožni. Prolazeći vašim gradom i promatrajući vaše svetinje, nadoh i žrtvenik na kojem je napisano: ‘Nepoznatom Bogu.’ Dakle, što vi ne znajući štujete, to vam ja navješćujem.” Unatoč svoj mudrosti i općem znanju, nisu poznavali Boga koji je stvorio svemir. Ali bilo je nekih koji su čeznuli za većim svjetlom. Oni su se okretali k Beskonačnome.

Rukom ispruženom prema hramu krcatom idolima, Pavao je izlio teret svoje duše i ukazao na varljivost religije Atenjana. Mudriji među njegovim slušateljima bili su iznenađeni dok su slušali njegovo prosuđivanje. Pokazalo se da je bio upoznat s njihovim umjetničkim djelima, književnošću i religijom. Pokazujući na njihove kipove i idole, ustvrdio je da se Boga ne može prikazati ljudskim tvorevinama. Ovi kipovi ne mogu ni u najmanjoj mjeri prikazati Jahvinu slavu. Podsjetio ih je da ovi kipovi nemaju života, da se nalaze pod čovjekovim nadzorom, da se kreću samo kad ih ljudske ruke pokreću i da su oni koji im se klanjaju u svemu nadmoćniji od onoga čemu se klanjaju.

Pavao je misli svojih idolopokloničkih slušatelja poveo iznad ograničenja njihove lažne religije i usmjerio im pogled na Božanstvo koje su imenovali “nepoznatim Bogom”. Ovo Biće koje im je sada navještao, neovisno je o ljudima jer Mu nije potrebno ništa što bi ljudske ruke mogle dodati Njegovoj moći i slavi.

Ljudi su se divili Pavlovom ozbiljnom i logičnom izlaganju osobina pravoga Boga... “Bog, Stvoritelj svijeta i svega što je u njemu, on koji je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima sagrađenim ljudskom rukom niti ga poslužuju ljudske ruke, kao da bi trebao nešto on koji svima daje životni dah i sve ostalo.” Nebesa nisu dovoljno velika da obuhvate Boga, a kamoli hramovi sagrađeni ljudskim rukama! — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 148,149)

25. lipnja 2022.

Poziv krivobošcima na obraćenje

“A sada — zatvorivši oči nad vremenima neznanja — Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate.” (Djela 17,30)

U ono doba kasti, kad su ljudska prava često bila nepriznata, Pavao je iznio veliku istinu o ljudskom bratstvu izjavljujući da je Bog “izveo sav ljudski rod od jednoga čovjeka i nastanio ga po svojoj površini zemaljskoj”. U Božjim očima svi su jednaki i svako ljudsko biće duguje potpunu odanost Stvoritelju. Apostol je zatim pokazao kako se kroz svekoliko Božje postupanje s čovjekom kao zlatna nit provlači namjera Njegove milosti i milosrđa. On “je ljudima odredio ustaljena godišnja doba i međe postojbine njihove, s nakanom da traže Boga, ne bi li ga možda napipali i našli, jer zbilja nije daleko ni od jednog od nas”.

Obraćajući se uglednim ljudima oko sebe riječima jednog njihovog pjesnika, prikazao je beskonačnog Boga kao Oca čija su djeca svi oni. “Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo,” izjavio je, “kako su to rekli i neki vaši pjesnici — ‘od njega potječemo’. Budući da potječemo od Boga, ne smijemo držati da je Božanstvo slično zlatnoj, srebrnoj ili kamenoj stvari — tvorevini ljudskog umijeća i mašte.

A sada — zatvorivši oči nad vremenima neznanja — Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate.” U doba mraka koje je prethodilo Kristovom dolasku, božanski Vladar je olako prešao preko idolopoklonstva pogana. Ali sada je po svojem Sinu ljudima poslao svjetlo istine i On od njih očekuje obraćenje radi spasenja; ne samo od siromašnih i skromnih, već i od ponosnih filozofa i zemaljskih knezova. “Jer je odredio dan kada će pravedno suditi svemu svijetu preko čovjeka koga odredi za to, i svima pruži jamstvo uskrisivši ga od mrtvih.” Kad je Pavao govorio o uskrsnuću mrtvih, “jedni se počеше rugati, a drugi govoriti: ‘O tome ćemo te poslušati drugi put!’”

Tako je završio apostolov rad u Ateni, središtu neznabožačke učenosti, zato što su se Atenjani, uporno se držeći svojeg idolopoklonstva, odvratili od svjetla prave religije. Kad su ljudi zadovoljni svojim dostignućima, od njih se malo može očekivati. Hvaleći se svojom učenošću i mudrošću, Atenjani su bivali sve pokvareniji i zadovoljniji mutnim tajnama idolopoklonstva. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 149,150)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com